

Reis rond de wereld

Tot op de huid

Christiaan Bakker

Haar naam klinkt als een monumentaal Russisch metrostation. Haar statuur is idem dito. Soms is de poli als een reis rond de wereld.

Ze vertelt over haar barre tijd in Kazachstan, een land dat ik vooral ken van Risk als een van de groene landen in Azië. Twintig jaar later is ze nog steeds dankbaar voor het feit dat ze in Nederland is geaccepteerd. Ze heeft hier een bestaan opgebouwd, naar volle tevredenheid. Het zachte klimaat bevalt haar goed.

Ze maakt zich wat zorgen om een plekje op haar neus en vertelt in keurig Nederlands met een magistraal accent over haar overleden moeder. Die heeft ook een plek

aldaar gehad en dat was huidkanker. Zou dit „de groetjes van mijn moeder kunnen zijn, dokter?“, glimlacht ze.

We bespreken dat in haar mooie bewoording best een kern van waarheid kan zitten. Huidtype is een kwestie van aanleg. Om te onderzoeken of het plekje niet goed is, nemen we een huidbiopt. Ik rond het gesprek af en bekijk aan de balie waar ik nu heen mag om te helpen.

Ik loop een andere spreekkamer in, waar twee mensen rustig zitten te turen over de globe op het bureau van collega. Soms is de poli als een reis rond de wereld.

De vinger van meneer glijdt uit

over Europa, houdt halt rond de Middellandse Zee en zakt nog wat verder af. Nieuwsgierig vraag ik waar de volgende vakantiereis heen gaat. Ze vertellen een intrigerend verhaal over hun zoon, die in een Koerdisch gedeelte van Turkije woont. Hij is verliefd geworden op een Koerdische dame en binnenkort gaan ze daar trouwen.

Dus geen vakantie maar een huwelijksbezoek! „Uw hoop en wens is natuurlijk dat u van uw eczeem in de ellebogen af bent tegen die tijd“, overbrug ik het gesprek naar de actuele klacht van vader.

We nemen de factoren door die het eczeem kunnen veroorzaken en bespreken een strategie om deze weer zo snel mogelijk de kop in te drukken. „Dat gaat zeker lukken voor uw reis“, stel ik meneer gerust.

Het gesprek komt weer terug op

Als antwoord volgt een indrukwekkend en o zo pijnlijk verhaal over zijn ervaringen in het Jappenkamp

het oorspronkelijke Koerdische startpunt. We spreken af elkaar eenmalig terug te zien, vlak voordat

ze zullen afreizen naar de dag van liefdesgeluk van hun zoon.

Met gedachten die ergens tussen Azië en Europa hangen, zie ik meneer H. voor huidkankercontrole. Hij heeft een plekje dat zijn huisarts en hij niet vertrouwen, en ik bij het zien ervan ook niet. We maken een afspraak om deze plek snel te verwijderen.

Tijdens de verdere controle van zijn huid nemen we risicofactoren door. „Bent u vroeger weleens tot blaren toe verbrand geweest?“ vraag ik. Als antwoord volgt een indrukwekkend, gedetailleerd en o zo pijnlijk verhaal over zijn ervaringen in het Jappenkamp.

Soms is de poli als een reis rond de wereld. Niet in, maar met een impact van tachtig dagen.

.....
▶ Christiaan Bakker is dermatoloog in ziekenhuis Nij Smellinghe